

DEN BLIVENDE PRÆGNING, DER UDGØR EN VÆRDIFULD DEL AF ENS ÅNDELIGE ERFARINGER

af

Jan Erhardt Jensen

Når man taler om de personlige erfaringer, som det enkelte menneske er sig bevidst, må man være klar over, at den slags erfaringer ikke blot består af den viden, man har til sin rådighed, men også af den åndelige prægning, som ens tanke og vilje er blevet påført ved deres stillingtagen til de problemer, som disse to kræfter tidligere har været udsat for 1). En prægning, der gør sig gældende i form af bestemte følelser, der kan mærkes som tilskyndelser til at tænke bestemte tanker og til at træffe bestemte beslutninger, og hvor denne prægning altså er et aftryk af åndelig art. Et aftryk, som gradvist er blevet afsat på vor tanke og vilje under den proces, hvor de to kræfter har arbejdet med de positive og de negative muligheder, som de tidligere er blevet stillet overfor.

Opbygningen eller konsolideringen af åndelige aftryk er således bestemt af det, som tanken og viljen beskæftiger sig med, hvor et arbejde med Lysets muligheder, der har et positivt, konstruktivt sigte, afsætter en positiv prægning; hvorimod et negativt, destruktivt arbejde med Mørkets muligheder afsætter en negativ prægning på tanken og viljen. Det er altså vigtigt at gøre sig klart, at ens tanke og vilje ikke er upåvirket af det, man vælger at arbejde med, idet tanken og viljen uvægerligt pådrager sig en åndelig prægning ved den valgte form for aktivitet, og som efterfølgende vil have en indflydelse på den måde, som ens tanke og vilje er tilbøjelig til at tænke og handle på.

1) Tanken og viljen er to åndelige kræfter, der befinder sig i sjælens åndelige hjerne, og som muliggør vort bevidsthedsliv med alle de intellektuelle muligheder, der adskiller os fra dyrene.

Når et menneskes tanke og vilje er præget af positive aftryk, medfører det altså, at vedkommendes tanke og vilje føler sig tilskyndet til at løse de vante problemstillinger på en positiv måde - hvorimod negative aftryk medfører det modsatte - at den pågældendes tanke og vilje føler sig tilskyndet til at løse de samme problemstillinger men på en negativ måde. Typen og størrelsen af de aktuelle aftryk har altså en tilsvarende betydning for, hvordan et menneske forholder sig til den viden, som vedkommende stilles overfor. En tanke og vilje med en positiv prægning vil således være mere åben og mere motiveret overfor en positiv viden end en tanke og vilje med en negativ prægning, der omvendt vil være mere åben og mere motiveret til at arbejde med en negativ viden. Man kan altså tale om en generel tendens, der gør sig gældende med en stigende styrke, jo kraftigere den aktuelle prægning er.

Har man indset og erkendt betydningen at disse sammenhænge, er det også naturligt, at man er mere åben overfor det vigtige spørgsmål: Hvordan kan jeg opbygge en endnu større positiv prægning af min tanke og vilje, så jeg fremover er tilbøjelig til at løse de foreliggende problemer på en endnu bedre måde - og hvordan kan jeg slippe af med en negativ prægning, som min tanke og vilje har pådraget sig ved at tænke og handle negativt, og som jeg godt kan se skaber problemer for mig selv og for mine omgivelser?

For at man kan opbygge en større positiv prægning af ens tanke og vilje kræver det, at man arbejder bevidst og målrettet med at styre sin tanke og vilje i en mere positiv retning. Her er det vigtigt at forstå, at for at opbygge en større positiv prægning er det ikke nok, at man forstår disse ting, men at tanken og viljen skal vænne sig til at arbejde med de positive tanker og beslutninger, så dette bliver en hel naturlig del af ens jeg. Et arbejde, som tanken og viljen skal gentage så mange gange, at den pågældende arbejdsform bliver så tilstrækkelig indarbejdet, at den også gør sig gældende i fremtiden. En form for selvoptræning, så denne positive måde at tænke og handle på bliver noget, der ikke blot føles som noget værdifuldt af ens tanke og vilje men også som et helt naturligt valg. Noget, der kræver gentagelser, og som tager sin tid, fordi det ofte kræver en overvindelse at skulle beskæftige sig med nye tanker og nye beslutninger, der adskiller sig fra det vante, og hvor dette kan være behæftet med en vis træghed eller ligegyldighed, som tanken og viljen skal overvinde - især hvis tanken og viljen i forvejen er præget af negative aftryk.

Ligesom det at tilegne sig fysiske færdigheder kræver, at man gentager de samme fysiske handlinger eller øvelser mange gange, for at ens krop kan vænne sig til at præstere det ønskede på en tilstrækkelig god og fortrolig måde, man føler sig helt tilfreds med - kræver tilegnelsen af de åndelige færdigheder også mange gentagelser. Her kan man se det at løse de

foreliggende problemstillinger, som nødvendige øvelser, der skal til for at lære at mestre de positive tanker og beslutninger på en sådan måde, at tanken og viljen opnår en stærkere og mere velfungerende prægning, der formår at gøre sig gældende - og hvor nye positive og endnu bedre muligheder ofte vil vise sig.

For at imødegå og nedbryde en negativ prægning af tanken og viljen, som altså skyldes, at ens tanke og vilje tidligere har udført et negativt arbejde med Mørkets muligheder, skal der en bevidst indsats til, som godt kan være af længere varighed. En indsats, hvor man ikke blot erkender det negative som noget, der savner de positive, holdbare løsninger, men hvor man også - ud fra sit eget ønske - tvinger sin tanke og vilje til at afvise de negative muligheder i en oprigtig erkendelse af deres manglende kvalitet, og hvor man i stedet - af egen fri vilje - vælger at anvende de positive muligheder, som et alternativ, man erkender værdien af. Noget, der ofte vil være forbundet med en nødvendig anger over, at man er faldet for de negative muligheder og med et ønske om en anden livsform. Også her kan man tale om et træghed, der skal overvindes, og hvor afvisningen af de negative muligheder ofte skal gentages mange gange, for at den negative prægning opløses fuldstændigt. Et arbejde, som er en forudsætning for, at de negative forestillinger og handlinger, der tidligere var forbundet med den negative prægning, helt mister deres tiltrækning på tanken og viljen.

Når man overvinder og opløser en negativ prægning af tanken og viljen, som tidligere har skabt problemer for een selv (og ofte også for andre), medfører denne personlige sejr, at der i stedet for dannes en alternativ prægning af tanken og viljen. En prægning, som fremover vil påvirke ens holdning til det, man har overvundet, så man kan tale om en tilkæmpet holdningsændring, og som bliver mere og mere markant med tiden i takt med, at denne prægning konsolideres med nye og endnu mere sikre afvisninger af de negative muligheder, som det tidligere er lykkedes at besejre. En blivende prægning af ens tanke og vilje, som ingen andre kan danne for een 2), og som kun kan opnås, når man af egen fri vilje overvinder de problemer, som man har svært ved at løse, og hvor dette skal ske på en positiv, konstruktiv måde, der tager hensyn til andre og til een selv.

2) Det er Guds vilje, at man selv skal tilkæmpe sig denne prægning for at skabe de mange individuelle personligheder, som Gud har ønsket, da Han skabte sine åndelige børn.

Den blivende prægning har altså stor betydning for ens valg og ens evne til at løse problemer på en måde, som er holdbar i længden, hvor prægningen tilskynder tanken til at frembringe konstruktive tanker, der rummer

positive løsningsmuligheder, ligesom den blivende prægning tilskynder viljen til at støtte disse tanker i form af beslutninger, der skal bringe de positive løsningsforslag, som tanken har udtænkt, til udførelse. En konstruktiv åndelig aktivitet, der opmuntres af den blivende prægning, og som medfører en ro og en tilfredshed i sjælen - i modsætning til en negativ prægning, hvis tilskyndelser af tanken og viljen fører til problemer, lidelser og i sidste ende til en så stærk fortrydelse, at det indvarsler begyndelsen til et opgør med og en opløsning af den negative prægning 3).

- 0 -

Med hensyn til den viden, som tanken og viljen har indhøstet i tidligere inkarnationer, og som dengang var frit tilgængelig for tanken og viljen i forbindelse med opbygningen af den prægning, der blev skabt på daværende tidspunkt, er denne viden ikke gået tabt. Denne før-den-inkarnationsviden findes altså stadig i den åndelige hukommelse i sjælens hjerne, men på en sådan måde, at den ikke er tilgængelig for tanken og viljen i de efterfølgende inkarnationer 4). Denne før-den-inkarnationsviden bliver altså først tilgængelig, når sjælen er vendt tilbage til sin hjemsfære efter døden 5). Under inkarnationen har tanken og viljen således kun mulighed for at støtte sig til den viden, der er indhøstet i det igangværende jordeliv, men til gengæld kan tanken og viljen fuldt ud støtte sig til den del af den blivende prægning, der blev dannet før den nuværende inkarnation, og som gør sig gældende i form af en mærkbar intuition. En intuition, som kommer til udtryk i form af nyttige følelser, der fortsat tilskynder til at benytte den type af positive løsninger, som tanken og viljen tidligere har værdsat og vænnet sig til at bruge 6).

- 3) Da den negative prægning før eller senere vil føre til en så stærk fortrydelse og anger, at den opløses, er denne prægning altså kun midlertidig, selvom opløsningen måske ikke sker i denne men i en efterfølgende inkarnation.
- 4) For nogle mennesker gælder det dog, at deres tanke og vilje har adgang til dele af den viden i deres åndelige hukommelse, som stammer fra før den aktuelle inkarnation, således at de kan huske ting fra et eller flere af deres tidligere jordeliv, men disse tilfælde er meget sjældne.
- 5) Dvs. når selvransagelsen over det afsluttede jordeliv er tilendebragt.
- 6) Intuition er altså en vant måde at tænke og handle på, som tanken og viljen har opøvet eller tillært sig før den aktuelle inkarnation, men hvor tanken og viljen ikke længere kan støtte sig til den viden, som var forbundet med denne tillæring. I den åndelige verden, hvor tanken og viljen har fuld adgang til al den viden, som var forbundet med denne tillæring, er der ikke tale om intuition, fordi tanken og viljen uden vanskelighed kan begrunde sin måde at tænke og handle på med lige præcis den viden, om lå bag det, der blev tillært i de tidligere inkarnationer.

I hver ny inkarnation udsættes den blivende prægning altså for en ægte afprøvning, hvor den viden, som er tilgængelig i det pågældende jordeliv, kan være meget forskellig både i størrelse og kvalitet, og hvor man kan tale om en styrkeprøve imellem det, som den tilgængelige viden lægger op til, og det som den blivende prægning tilskynder tanken og viljen til.

I løbet af den lange inkarnationsrække vil der være tilfælde, hvor en negativ midlertidig prægning af tanken og viljen forsøger at få overtaget over den blivende prægning, og hvor den negative prægning tilskynder tanken og viljen til at forsvare negative holdninger med den negative, usande viden, som tanken og viljen har kendskab til - mens den blivende prægning tilskynder tanken og viljen til at forsvare en positiv holdning ved omvendt at støtte sig til en positiv, sand viden, og hvor styrkeforholdet imellem de to prægninger spiller ind på en måde, der er afgørende for, hvilken prægning der vinder, og hvad sjælen beslutter sig for.

Når man lever på Jorden, er det altså den samlede prægning på godt og ondt i forbindelse med den indsigt eller viden, som man har til sin rådighed, der er afgørende for ens bevidste handlinger eller umiddelbare reaktion. Her kan en omfattende viden, der vel og mærke er sand, have en meget stor indflydelse; hvorimod en lille viden, der måske oven i købet er usand, kan være et betydeligt handicap, som gør det svært eller endog umuligt for nogle at overvinde bestemte problemer. I tilfælde, hvor den tilgængelige viden er lille og usand, skal der ofte en stærk blivende prægning til i form af en sikker intuition, som peger i en positiv retning, for at kunne gennemskue og afvise de usandheder, som andre fremlægger - især hvis de pågældende meget bevidst og med stor dygtighed forsøger at fordreje sandheden. Er man nået så langt, at man har en stærk positiv intuition, vil denne gøre opmærksom på, at det, der her påstås, ikke kan være sandt og holdbart i længden, og hvor det er afgørende for ens fremskridt, at man ikke giver efter for fristelsen til at svigte den positive, mærkbare intuition.

Set i dette lys bliver den blivende prægning af tanken og viljen noget meget værdifuldt, som altså øges gennem de mange inkarnationer ved en bevidst indsats; og hvor det at tilegne sig en sand viden, som den blivende prægning kan støtte sig til, giver sjælen det bedste beslutningsgrundlag. At tilegne sig en stærkt blivende prægning opnås således ved at løse mange problemer på en positiv, konstruktiv måde, der giver en stor åndelig erfaring, og som gør det lettere i de efterfølgende inkarnationer at afvise de negative påvirkninger i kraft af en voksende intuition, der prøver at lede een ind på det rette spor.

Når den lange inkarnationsrække er forbi, hvilket vil sige, at den personlige udvikling er tilendebragt, vil den blivende prægning udgøre en meget vigtig del af de opnåede erfaringer sammen med al den viden, der findes i

den åndelige hukommelse, og som gennem de mange inkarnationer har været med til at opbygge den blivende prægning. I denne tilstand, hvor ånden ikke længere skal knyttes til nye menneskelegemer, og hvor tanken og viljen har fuld adgang til en langt større viden end den, tanken og viljen havde adgang til i de enkelte jordeliv, er den åndelige personlighed derfor også langt større end de enkelte jordiske personligheder, som vedkommende fremtrådte med i sine forskellige jordeliv.

Den lange udvikling i den jordiske verden tjener således det formål, at tanken og viljen skal tilegne sig en blivende prægning, der sammen med al den indhøstede viden udgør en blivende holdning. En holdning, der værdsætter Lysets positive muligheder, men som samtidig også har vendt sig effektivt imod alle de negative muligheder, som Mørket indeholder, og som nu helt har mistet deres tiltrækning på tanken og viljen.